

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих,
Кіровоградської області.

№ 59 (3052)

ЧЕТВЕР

25

ЛИПНЯ

1957 р.

Ціна 10 коп.

Більше силосу — більше молока і м'яса

Готуючи гідну зустріч сорокаріччю Великої Жовтня, колгоспи нашого району включились у всенародну боротьбу за різке збільшення продуктів тваринництва, щоб у найближчі роки наздогнати США по виробництву молока, масла та м'яса на душу населення.

Вирішальна умова різкого підвищення продуктивності тваринництва — це забезпечення його в достатній кількості різноманітними кормами. Кукурудзяний силос — цінний корм для тварин. Більше заготовлять колгоспи силосу — більше одержать молока, м'яса.

В нинішньому році колгоспи посіяли сотні гектарів кукурудзи, соняшників та інших культур на силос. Цими днями розгорнули силосування. Сільгоспартії імені Леніна, імені Сталіна (с. Мартоноша), імені М. Горького та інші вже заклали в траншеї по 400—800 тонн цінної зеленої маси. Силосування проводять, дотримуючись усіх правил технології.

Проте в ряді колгоспів на силосуванні допускають серйозні недоліки. Так, в сільгоспартії імені Жданова силосозбиральний комбайн більше простояє, ніж працює, тому що керівники колгоспу та МТС погано забезпечують збиральний агрегат транспортом для відвезення переробленої маси. З великим запізненням прибувають на роботу в колгосп і автомобілі Ново-Миргородської автороти.

Силосування повинно проводитись при комплексній механізації робіт, суворо дотримуючись всіх вимог технології. Ці заходи гарантують одержання високоякісних кормів. Але в ряді колгоспів порушують техніку силосування. У сільгоспартії імені Хрущева, наприклад, силосозбиральний комбайн часто простоє через різні технічні неполадки. Вже кілька днів завозиться подрібнена маса в траншею. А це може привести до псування силосу. Та це мало турбує працівників Ново-Миргородської МТС, зокрема головного інженера А. Якимчука. В майстернях МТС надзвичайно повільно ремонтують машини та механізми.

Втрачають кращі строки, погано організували силосування в колгоспах імені Карла Маркса, імені Кірова, «Шлях Леніна». А в сільськогосподарських артілях імені Орджонікідзе, «Перемога» до силосування ще й не приступали. Тут навіть до цього часу не підготували як слід силосних траншей і ям.

В окремих колгоспах на силосуванні не виконують денних норм виробітку. Силосозбиральні комбайни часто простоють. Люди, які працюють на них, погано освоїли техніку збирання, допускають брак у роботі. Керівники обох МТС завчасно не навчили механізаторів техніки силосування.

Силос — цінний поживний корм для тварин. В умовах нинішнього року необхідно закласти на кожну корову не менше 12 тонн силосу. Вирішальна роль у виконанні цього завдання належить машинно-тракторним станціям. Вони зобов'язані всебічно допомагати колгоспам у механізації збирання і перевезення силосної маси, забезпечити правильну техніку силосування.

Колгоспники та механізатори, заготовимо більше силосу для громадського тваринництва!

Завершили збирання зернових

Змагаючись за гідну зустріч славного ювілею радянської держави, першими в районі завершили збирання зернових культур колгоспи:

імені Держинського, де голова колгоспу В. Флоря, секретар парторганізації А. Ніколаєв;

імені Ворошилова, де голова колгоспу М. Ілтус, секретар парторганізації П. Заватий.

Змагання комбайнерів

Хто сьогодні попереду:

Погрібний П. В. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Держинського зібрав 316 гектарів хліба і намотив близько 5000 центнерів зерна;

Мишул М. В. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені Держинського зібрав 251 гектар хліба і намотив понад 5300 центнерів зерна;

Шрамчевський В. Г. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Чапаєва зібрав 270 гектарів хліба і намотив близько 3600 центнерів зерна;

Сула В. І. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Ворошилова зібрав 241 гектар хліба і намотив понад 4300 центнерів зерна;

Панасенко О. Є. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Чкалова зібрав 241 гектар хліба і намотив понад 3400 центнерів зерна;

Баркар Т. Г. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Куйбишева зібрав 235 гектарів хліба і намотив понад 3000 центнерів зерна.

Хто відстає на збиранні:

Каптінар М. П. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені Чапаєва скошив 84 гектари хліба;

Нестеров Н. І. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-4» у колгоспі імені Шевченка скошив 89 гектарів хліба;

Білоус М. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені М. Горького скошив 89 гектарів хліба;

Бешінтєєв О. Б. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені Чапаєва скошив 93 гектари хліба;

Смирнов В. — комбайнер Панчівської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені М. Горького скошив 99 гектарів хліба;

Латкін А. І. — комбайнер Ново-Миргородської МТС, який комбайном «С-6» у колгоспі імені Хрущева скошив 114 гектарів хліба.

Поліпшити організацію праці

Пече липнєве сонце. Біля силосної траншеї колгоспу імені Жданова сидить кілька колгоспників.

— Щось довго немає автомашин, — скажиться один з них. — Вже третю годину сидимо без діла. І так щодня.

Лише о дев'ятій годині ранку прибула автомашинна з автороти, яка повинна обслуговувати силосний комбайн, а об одинадцятій — друга. Не поспішають шофери. Так простояв силосний комбайн майже до обіду.

— Дуже пізно починаємо роботу, — говорить комбайнер Іван Лукин, — а кінчаємо зарані. Та й в процесі роботи доводиться часто простоювати, бо три автомашини не встигають возити перероблену масу.

Багато часу витрачається на розвантажування автомобілів ручним способом, а можна бу-

ло б цю роботу значно прискорити, коли б керівники колгоспу подбали про обладнання автомобілів спеціальними пристроями для механізованого розвантажування.

Сільгоспартії необхідно закласти близько 2000 тонн силосу, а закладено лише понад 200 тонн. Та це мало турбує керівників колгоспу і дирекцію Ново-Миргородської МТС.

Повільно проводиться також і скиртування грубих кормів. На етапуванні соломи працює лише одна трасова волокуша, яка використовується непродуктивно. Це приводить до розтягування строків скиртування, допускається великий розрив між комбайнуванням та скиртуванням соломи, незадовільно звільняються площі під оранку.

В. ЗІМІН.

У всеозброєнні зустріти новий навчальний рік

Вже небагато часу залишилося до нового 1957—1958 навчального року. Що ж уже зроблено в справі підготовки шкіл до навчання? Закінчено ремонт приміщень, завезено паливо. Навчальні кабінети поповнилися наочними посібниками, приладами, бібліотеки — книгами. Збільшилась кількість інструментів та різних матеріалів у шкільних майстернях. Школи укомплектовано кадрами вчителів. У новому навчальному році працюватиме 27 шкіл, де навчатиметься понад 4800 учнів.

Важливе завдання, яке поставив XIX з'їзд КП України перед школами й органами народної освіти нашої республіки, це — перехід на однозмінне навчання. Проте в нашому районі багато шкіл проводять навчання у дві зміни. Надто повільно здійснюється добудова класів. Велику допомогу в спорудженні приміщень повинні подавати колгоспи, машинно-тракторні станції, підприємства.

Цінну ініціативу в будівництві приміщення семирічної школи в селі Мар'ївці проявила сільгоспартія імені Хрущева, виділивши на будівництво 100 тисяч карбованців. Вже закладено фундамент. Проте не можна сказати цього про колгосп імені Чапаєва. Правління артілі, де головою А. Пущенко, не цікавиться життям школи, не допомагає ремонтувати приміщення.

В справі зміцнення навчально-матеріальної бази для вивчення основ наук і здійснення політехнічного навчання у нас уже дещо зроблено. Кожна школа району має досліду ділянку, де учні проводять практичні роботи. У 13 школах є теплиці. Школи обладнали 16 майстерень по дереву і 6 майстерень по металу. Проте в школах відсутні токарні, фрезерні та інші верстати. Ряд шкіл ще слабо прищеплює учням трудові навички, не залучає їх до активної участі в сільськогосподарському виробництві. Учням старших класів дано завдання виробити влітку в колгоспі відповідну кількість трудоводів. Проте багато учнів Софіївської середньої школи в полі не бувають, а директор школи О. Машенко та вчителі погано займаються організацією школярів на збирання врожаю та скиртування соломи. Мало допомагають хліборобам також учні Коробчинської середньої школи.

Кожна школа повинна мати буфет. Минулого року в деяких школах були буфети. Але тут часто не було булочних виробів, печива, молока. Давалась тільки вода. Це погано дбало про забезпечення буфетів необхідними продуктами. У цьому році треба відкрити буфети в Коробчинській, Софіївській середніх, Панчівській семирічній та інших школах. Слід краще дбати про завіз у буфети високоякісних продуктів харчування.

Підготовка шкіл до нового навчального року — велика державна справа. Працівники освіти покликані у всеозброєнні зустріти 1957—1958 навчальний рік, щоб забезпечити найкращі умови для навчання і комуністичного виховання підростаючого покоління.

На скиртуванні соломи

Серед хліборобів сільгоспартії імені Держинського шириться соціалістичне змагання за вчасне проведення жнив.

Хлібороби закінчили збирання пшениці, ячменю і вівса. Зараз успішно проводиться скиртування соломи. Вдень і вночі кипить праця в полі. Трудівники артілі вже заскиртували близько чотирьохсот гектарів соломи.

Приклад сумлінної праці подають колгоспники Г. Доматашенко, І. Грузін. Допомагають своїм батькам учні 9—10 класів І. Язан, Г. Кваша, М. Миндрул, В. Флоря та інші.

С. БАЙБОРОША.

Свинарка Ганна Максимівна Бойко та доглядач відгодівельної групи великої рогатої худоби Антон Якимович Барбой працюють у колгоспі імені Куйбишева. Вони домагаються добового приросту в живій вазі кожної відгодівельної тварини по 500—600 грамів.

На фото: Г. М. Бойко і А. Я. Барбой.

Сила Комуністичної партії — в ленінській єдності її рядів

Зустрічаючи сорокові роки Великого Жовтня, радянські люди з почуттям законної патріотичної гордості оглядають шлях, пройдений першою в світі соціалістичною державою. Вони усвідомлюють, що всіма своїми всесвітньоісторичними успіхами на цьому славному шляху наша країна зобов'язана керівництву Комуністичної партії, її вірності ідеям марксизму-ленінізму.

Заснована великим Леніним, загартована у вогні трьох революцій, у боротьбі за здійснення соціалістичних перетворень в нашій країні, у битвах Вітчизняної війни, Комуністична партія виступає в наші дні як випробуваний, визнаний керівник радянського народу в будівництві комунізму. Робітничий клас, колгоспне селянство, інтелігенція нашої країни палко підтримують і одноставно схвалюють внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії, високо цінять її беззавісний боротьбу за життєві інтереси трудящих.

Комуністична партія успішно виконує роль вождя і організатора народних мас тому, що вона являє собою бойовий союз однодумців-комуністів, згуртованих єдністю поглядів, дисципліни і дій.

В. І. Ленін, будуючи нашу партію, як могутню перетворюючу силу суспільства, безустанно дбав про зміцнення єдності її рядів. Він говорив: «Наше завдання — оберігати твердість, витриманість, чистоту нашої партії. Ми повинні старатися піднести звання і значення члена партії вище, вище і вище...» (Тв., т. 6, стор. 447).

Єдність нашої партії ґрунтується на гранітній базі марксизму-ленінізму, на визнанні кожним комуністом її програми і Статуту, ідейних цілей і політичних завдань, організаційних і тактичних принципів. Вона означає активну і самовіддану боротьбу всіх комуністів за здійснення завдань, які висуває партія.

Протягом усієї своєї більш як піввікової історії наша партія неухильно зміцнювала єдність своїх рядів. Ця єдність викувалася у найжорстокішій боротьбі з численними противниками партії, які намагалися ослабити її перед лицем класових ворогів. Сила єдності нашої партії, що увібрала в себе передових людей робітничого класу Росії, яскраво виявилася у переможній Жовтневій соціалістичній революції. Більшовики-ленінці викрили й ізолювали тоді прислужників буржу-

азії — меншовиків та есерів і на чолі могутньої армії соціалістичної революції рушили на штурм капіталу.

«Ліви» і праві опортуністи, які проникли в нашу партію, вимагали, щоб в ній вільно існували різні фракції, хотіли підірвати зсередини ленінську єдність партійних рядів. Вони проводили цю зрадницьку, розкольницьку лінію і після завоювання влади робітничим класом, у період будівництва соціалізму, коли партії потрібна була особливо тверда дисципліна. На пропозицію В. І. Леніна Х з'їзд партії в березні 1921 року заборонив усяку фракційність, вказав на необхідність забезпечення повного довіря між комуністами і дружної роботи, яка втілює єдність волі авангарду пролетаріату.

Після смерті В. І. Леніна, коли троцькісти, праві, буржуазні націоналісти намагалися звернути країну з ленінського шляху, наша партія вигнала з своїх рядів і розгромилась зрадників та капітулантів. Це було однією з найважливіших умов успіху соціалістичної індустріалізації країни і колективізації сільського господарства, перетворення нашої Батьківщини в могутню соціалістичну державу, перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

В дальшому зміцненні єдності партії, в мобілізації всіх її сил на розв'язання завдань комуністичного будівництва найважливішим етапом був ХХ з'їзд КПРС. Вірна марксизм-ленінізму, наша партія взяла рішучий курс на виправлення помилок і хиб, на подолання культом особи, на відновлення ленінських норм внутріпартійного життя, ліквідацію порушень революційної законності. При активній підтримці всіх народів нашої країни партія провела величезну роботу по виконанню історичних рішень ХХ з'їзду КПРС, спрямованих на дальший розвиток народного господарства і безперервне піднесення життєвого рівня трудящих, на розрядку міжнародної напруженості з метою забезпечення міцного миру.

Ідейна і організаційна єдність партії є тією великою силою, яка дає їй змогу розв'язувати складні завдання комуністичного будівництва, кризь усі випробування впевнено вести народ вперед, до перемоги комунізму. Саме тому в Статуті КПРС першою вимогою до членів партії висуно охорону єдності партії. Член партії зобов'язаний, говорить в Стату-

ті, «всесмірно охороняти єдність партії, як головну умову сили і могутності партії».

Ленінська єдність партійних рядів — свята святих нашої партії. Гідний приклад принципиальності і рішучості в боротьбі за цю єдність показує Центральний Комітет КПРС. Він сміливо, не зважаючи на особи, обговорює і критикує будь-яких керівних діячів партії і держави, якщо вони допускають помилки в своїй роботі, вживає рішучих заходів проти будь-яких осіб, якщо їх дії йдуть врозріз з лінією партії.

Яскраве свідчення цього — постанова Пленуму ЦК КПРС про антипартійну групу Маленкова, Кагановича, Молотова. Відомо, що ця фракційна, розкольницька група виступила проти лінії партії, протидіяла курсові, взятому ХХ з'їздом КПРС. Вона ставила перед собою мету змінити політику партії, повернути її до тих неправильних методів керівництва, які засудив ХХ з'їзд. Пленум ЦК КПРС прийняв рішення про виведення з складу членів Президії ЦК і з складу ЦК Маленкова, Кагановича і Молотова, про зняття з поста секретаря ЦК КПРС і виведення з складу кандидатів у члени Президії ЦК і з складу членів ЦК Шепілова.

Комуністична партія, весь радянський народ палко схвалили постанову Пленуму ЦК КПРС, яка є зразком ленінської принципиальності і піклування про монолітну єдність партійних рядів. Одноставний осуд партією і народом фракційної діяльності антипартійної групи Маленкова, Кагановича, Молотова послужить дальшому зміцненню єдності рядів нашої партії, зміцненню її керівництва, справі боротьби за генеральну лінію партії.

Тепер, коли імперіалістична буржуазія та її ідеологи, впливаючи на недосить стійкі і витримані в ідейному й організаційному відношенні елементи, чинять шалені атаки на комунізм, на марксистсько-ленінське вчення, будь-який відступ від норм партійного життя був би тільки на руку ворогам нашої партії. Як зиницю ока оберігаючи єдність своїх рядів, Комуністична партія ще більше зміцнює нерозривні зв'язки з народом, виховує комуністів і всіх трудящих в дусі високої політичної пильності, в дусі непримиренності і твердості в боротьбі з усякими відступами від марксизму-ленінізму.

А. ШИШКОВ.

ПЕРЕВИКОНАЄМО ВЗЯТЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Працівники молочно-товарної ферми колгоспу імені Ворошилова дали слово в нинішньому році виробити по 200 центнерів молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь. Виконуючи взяті зобов'язання, у першому півріччі колгоспні тваринники одержали по 107,5 центнера молока.

Минуло дві декади другого

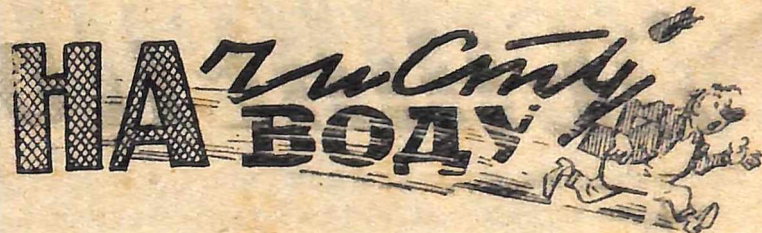
півріччя. На дої молока не знижуються. Доярки, пастухи, доглядачі худоби — всі працівники ферми борються за те, щоб в середньому на кожну корову щоденно надаювати по 10 і більше літрів молока.

Днями відбулися збори тваринників артілі, на яких голова виконкому Ново-Миргородської районної Ради депутатів

трудящих П. Куман вручив артілі Перехідний Червоний прапор.

— Завойовану першість по виробництву молока будемо тримати з честю. Докладемо всіх зусиль, щоб перевиконати взяті зобов'язання, — заявили на зборах доярки.

П. ЗАВАТІЙ.

Чи серед вас немає таких?

В червні це було. З усього району з'їхалися в Ново-Миргород на зліт десятикласники.

Ось на трибуну піднялась молода, здорова дівчина.

— Я знайшла свій шлях в житті, — випаила не запинаячись Іраїда Кондратьєва. — З атестатом зрілості піду працювати на виробництво. Закликаю всіх десятикласників наслідувати мій приклад.

...Минуло чимало днів. Багато юнаків та дівчат, закінчивши школу, працюють в колгоспах, МТС, на заводах. Навіть учні семирічних шкіл допомагають збирати врожай. Вони добре розуміють, що на жнивах кожна година дорога.

А Іраїда? Пішла працювати? Ні! Хай буде соромно не тільки їй, але й батькам, вчителям-вихователям Ново-Миргородської середньої школи, які за десять років не навчили дівчину любити працю.

Іраїда цілими днями вилежується біля річки, загорає. Вечорами — поспіває на танці. Що їй до того,

що на полі не вистачає робочих рук. Дуже швидко дівчина забула про свої обіцянки піти працювати. Ми з обуренням заявляємо, що Іраїда Кондратьєва — пустомеля і білоручка.

Юнаки і дівчата району! Погляньте на цей портрет нероби. Перед вами Іраїда Кондратьєва. Доросла, грамотна дівчина, яка ніде не працює, а інших закликає працювати.

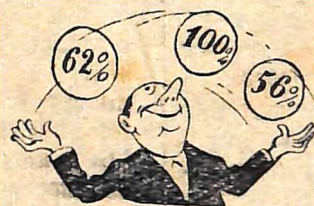
Чи серед вас немає таких?

Група молоді.

Аби день до вечора...

Довго спав Федір Андрійович. Боліла голова. Вчора чимало випив спиртного.

О 12 годині дня виїхав у поле. Посидів кілька годин у лісосмузі біля тракторного вагончика. Пообідав. Ліг подрімати.

Вечорів. Треба готувати зведення для МТС. Сідає Федір Андрійович за стіл, зосереджується. Думає. У

полі біля комбайнових агрегатів не був. Що зроблено на скиртуванні солом та оранці ґрунту, теж не знає. Та Жеребенко духом не падає. Брехати йому не вперше. От і сьогодні він глянув на стелю і пише: зібрано комбайнами 50 гектарів хлібів. І це в той час, коли чотири комбайни простояли до обіду із-за вини комбайнерів і зібрано за день лише 18 гектарів.

— Обліковець тракторної бригади № 2 на цифрах зуби з'їв, — говорять механізатори. — Він так заплунав облік праці, що жодна бухгалтерія не розплутає.

Чому ж мириться з цим директор Ново-Миргородської МТС В. Сердюк?

В. КОНОФІЦЬКИЙ, агроном колгоспу імені Чкалова.

Завідуючий Захитянським сільським магазином Григорій Іщенко продає товари по завишених цінах. Ситець, метр якого коштує 5 крб. 72 копійки, розпродав по 7 крб. 72 копійки. По завишених цінах продавав також оселеді та інші продукти.

Слідами неопублікованих листів

До редакції районної газети надійшов лист з колгоспу імені Хрущова, в якому повідомлялось, що обліковець молочно-товарної ферми Г. Яценко занедбав облік продукції, приписував молоко своїм рідним і знайомим, які працювали на фермі.

Голова виконкому Мар'ївської сіль-

ради М. Бутівський повідомив редакції, що вказані в листі факти дійсно мали місце. Г. Яценко за допущені недоліки знято з посади обліковця.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.

До відома

громадян, підприємств, організацій, установ та колгоспів району.

Міжрайонна майстерня капітального ремонту ліквідується. Всі претензії до дирекції ММКР приймаються до 20 серпня 1957 року. Після вказаного строку претензії прийматись не будуть.

Ліквідком.